

Arrest

nr. 340 692 van 9 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 30 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Congolese nationaliteit te bezitten.

Op 17 november 2025 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 januari 2026 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 19 januari 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van de Democratische Republiek (DR) Congo te bezitten. U bent geboren op 02/04/1992 te Parijs, Frankrijk. Op uw Franse geboorteakte stond u geregistreerd met de valse naam M.M.. U kwam als baby met uw moeder naar België en werd door de jeugdrechtbank bij uw biologische moeder weggehaald wegens een problematische opvoedingssituatie en in een Vlaams pleeggezin geplaatst. Toen u ongeveer 6 of 7 jaar was, kreeg u na een DNA test via de jeugdrechtbank de Congolese nationaliteit van uw biologische moeder M.M.B. en werd uw naam gecorrigeerd naar uw eigenlijke naam K.B.. Uw moeder bekam sinds 28/08/2001 voor u een regularisatie met een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) en een verblijfskaart (B-kaart) van onbeperkte duur.

In België groeide u tot uw 9 à 10 jaar op bij het pleeggezin C. – V.R. in Diest. Daarna werd u overgebracht naar de instelling T.W. in Leuven om zo de overgang te maken om terug te keren naar uw biologische moeder. Uw biologische moeder verdween na een tijdje opnieuw en u bleef in een jeugdinstelling tot u meerderjarig werd, waarbij u in de weekends af en toe op bezoek ging bij uw biologische moeder. U ging in België naar school tot het 6e middelbaar en volgde eveneens een opleiding via de VDAB als stukadoor.

Als minderjarige werd u op 29/06/2007 door de jeugdrechter geplaatst wegens feiten van slagen en verwondingen. Op 06/02/2009 werd u onder toezicht geplaatst door de jeugdrechter wegens diefstal met geweld of bedreiging en slagen en verwondingen met arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

Uw verblijfskaart (BIVR) verviel op 11/01/2009. Sinds 15/03/2011 werd u ambtshalve geschrapt uit het vreemdelingenregister.

Op 01/12/2010 werd u door de Correctionele rechtbank van Leuven veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden, waarvan de helft met uitstel, voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels als mededader. Dit vonnis bestraft eveneens de feiten van diefstal met geweld of bedreiging bij nacht en diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels door het arrest van het Hof van beroep Brussel dd.27/06/2012 en de Correctionele rechtbank Leuven dd. 01/02/2012.

Op 03/01/2012 werd u door de Correctionele rechtbank van Leuven veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, voor diefstal op heterdaad met geweld of bedreiging om in het bezit te blijven van het weggenomen voorwerp of om de vlucht te verzekeren, met braak/inklimming/ valse sleutels en voor poging diefstal. Dit vonnis bestraft eveneens de feiten van diefstal door het vonnis van de Correctionele rechtbank Leuven dd. 19/12/2012.

Op 18/04/2012 werd u veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Leuven tot een gevangenisstraf van 3 maanden voor een inbreuk op de drugswetgeving.

Op 17/11/2017 werd u veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Brussel tot een gevangenisstraf van 15 maanden met onmiddellijke aanhouding voor inbreuken inzake de drugswetgeving.

Op 04/01/2018 werd u veroordeeld voor 2 jaar gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Brussel tot 2 jaar gevangenisstraf voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels. Dit vonnis bestraft eveneens de feiten van diefstal door middel van braak van het vonnis van de Fr. Correctionele rechtbank Brussel dd. 12/04/2018.

Op 23/11/2020 kreeg u met uw toenmalige partner J.L. een dochter Z.-Z.L.. U kon haar echter niet officieel erkennen als vader omdat u in de gevangenis zat. Uw dochter heeft de Belgische nationaliteit.

Op 24/01/2023 werd u veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Brussel tot een gevangenisstraf van 36 maanden voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, en pogingen diefstal.

Op 14/02/2023 informeerde DVZ (Dienst Lang verblijf) de gevangenis van Sint Gillis dat u binnen de 30 dagen bewijs diende te leveren van uw aanwezigheid op het Belgisch grondgebied, zoniet zou u geschrapt worden omwille van verlies recht op verblijf.

Op 03/10/2025 werd u op heterdaad betrapt bij een inbraak in studentenwoningen. U kreeg diezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten en werd overgeplaatst naar het gesloten centrum van Merksplas met het oog op repatriëring. De Congolese autoriteiten leverden een laissez-passer af op 21/05/2025 en er werd een repatriëring gepland naar Kinshasa, DR Congo voor 19/11/2025.

Op 17/11/2025 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U hebt een vrees bij terugkeer naar DR Congo omwille van de politieke connotaties van uw familienaam B.. Uw oom is P.B., een oud-generaal onder het Mobutu regime. Omdat u nooit in Congo hebt verbleven, in België bent opgegroeid en u met uw familienaam B. vreest in Kinshasa het gewenste slachtoffer te zijn en gekidnapt te worden door criminelen voor geld of door mensen die u zouden viseren omwille van uw familienaam. Omdat u geen relatie hebt met de familie B. in Congo, kan u niet op dezelfde bescherming rekenen als de andere familieleden van de oud-generaal B..

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten voor.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Het feit dat u uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Het CGVS stelt namelijk vast dat uw verblijfskaart B-kaart reeds staat vervallen sinds 11/01/2009. U werd vervolgens ambtshalve geschrapt op 15 maart 2011. U verklaarde dat u uw verblijfssituatie trachtte in orde te brengen en enkele stappen hiervoor hebt gezet, doch uit uw verklaringen blijkt niet dat u dit verder hebt opgevolgd, noch hebt u enige info over het resultaat van de door u ondernomen stappen (notities van het persoonlijk onderhoud dd.06/01/2026 (hierna NPO) p. 11). Toen u in 2012 in de gevangenis zat van Leuven en zou worden overgeplaatst naar een andere gevangenis waarvoor u een verblijfsvergunning nodig had, werd er navraag gedaan bij DVZ. U ging er sindsdien vanuit dat uw verblijf wel in orde moest zijn (NPO p.11). In 2016 zou u opnieuw stappen ondernomen hebben om uw verblijf in orde te brengen door uw adres te registreren bij uw moeder. U kon echter niet concreet toelichten welke procedures u had opgestart om uw verblijf in orde te brengen (NPO p.11-12,13), noch hebt u enige info over het resultaat van de door u ondernomen stappen. Uit het administratief dossier blijkt dat u sinds 2016 geen enkele stappen hebt ondernomen om uw verblijfsdocumenten in orde te brengen in België. U was zich er bovendien van bewust dat uw verblijfspapieren niet orde waren, u verklaarde immers sinds uw eerste ID van 1998 geen andere ID meer gehad te hebben (NPO p.6,11) en verklaarde bovendien dat u uw toevlucht nam tot diefstal als overlevingsstrategie omdat u geen papieren had om te werken (NPO p. 14,22).

U geconfronteerd met uw laattijdige indiening verklaarde u dat u zich pas in Congo bent beginnen interesseren toen u werd opgesloten in het gesloten centrum van Merksplas, waar u werd vastgehouden met het oog op repatriëring. Daarvoor vond u niet dat u in het rijtje van "asiel" thuishoorde, omdat u vond dat u op uw gewone verblijfsvergunning kon terugvallen. Pas toen u in het gesloten centrum van Merksplas zat, zag u plots geen andere optie dan asiel (NPO p. 21).

Deze uitleg brengt weinig verschuiving voor de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. Uw verblijfspapieren waren immers reeds sinds 2009 vervallen en sinds 2012 had u ook geen concreet idee of uw verblijf nog steeds geldig was, u ging er gewoon vanuit. Wegens uw strafrechtelijke veroordelingen ondernam u ook nooit enige stappen tot het bekomen van de Belgische nationaliteit. U leefde al die jaren dus in onwetendheid over uw verblijfssituatie, zonder papieren en dus steeds met het risico op gedwongen terugkeer naar DR Congo. Het CGVS merkt bovendien op dat u op reeds op 3 oktober 2025 werd overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas met het oog op repatriëring, maar pas een eerste verzoek indiende op 17 november 2025, ruim een maand later.

Het CGVS stelt vast dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

Het CGVS wijst ten eerste op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, zoals hierboven uiteengezet. Van een persoon die werkelijk vervolging vreest in zijn land van herkomst en daarvoor internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties. De vaststelling dat u jarenlang in onwetendheid verbleef over uw verblijfsrecht –en documenten in België en pas een eerste keer asiel aanvraag twee dagen voor een op hande zijnde repatriëring, relativeert danig uw vrees voor vervolging. Uit uw handelswijze blijkt geen dwingende nood aan bescherming.

Wat betreft de door u geuite politieke vrees bij terugkeer omwille van uw familienaam B., merkt het CGVS op dat u er niet in geslaagd bent deze vrees in concreto aan te tonen:

1. Ten eerste toont u niet aan dat u werkelijk verwant bent aan de oud-generaal K.K.B.. U beweert dat de oud-generaal K.K.B. uw oom is, de broer van uw moeder (NPO p.17). U legt hier geen enkel bewijs van neer en toont ook in uw verklaringen onvoldoende aan dat u werkelijk familie bent van deze persoon.

- U gevraagd naar de familieleden van uw moeder, het aantal broers en zussen, verklaart u in eerste instantie dat u het niet weet. U gevraagd naar welke familieleden u kent of welke familieleden u weet dat er zijn, zegt u enkel iets over "de familie Kl.", die halfbroers zouden zijn en de naam van hun vader dragen en een nicht van uw moeder en enkele achterneven. U vermeldt de oud-generaal – over wie u beweert dat het de broer is van uw moeder – hier op geen enkel moment (NPO p. 10).

- U gevraagd naar familieleden in Congo, verklaart u dat er daar wel een paar familieleden zijn, maar dat ze niet echt bij u horen omdat ze u niet erkennen als iemand van hun familie. U concreet gevraagd welke familie u nog heeft, antwoordt u louter "B.". U meer uitleg gevraagd en gevraagd om specifiek te zijn over nonkels en tantes, vermeldt u nog steeds niet dat de oud-generaal K.K.B. uw nonkel is (NPO p.10). U verklaart slechts dat u contact hebt gehad met familie in Congo, waarmee u bedoelt dat u iedereen die u terugvond online met uw familienaam hebt toegevoegd [op facebook] om contact op te nemen. U gevraagd met wie u contact hebt gehad, verklaarde u vaagweg "met familie". U gevraagd naar concrete familieleden, weet u het echter niet precies (NPO p. 10).

- U beweert dat u contact hebt gehad met de kinderen van oud-generaal B. en met mensen met dezelfde familienaam in Congo (NPO p. 16) . Uw beweerde verwanten B. zouden u echter verstoten, omdat u in het buitenland bent opgegroeid in pleeggezinnen, Vlaming bent, de taal niet spreekt, ze zeggen u niet te kennen en dat u op hen niet moet rekenen (NPO p. 16). U echter gevraagd met welke van zijn kinderen u hebt gesproken, kan u geen namen noemen, noch kan u zeggen hoeveel kinderen de oud-generaal B. heeft. Met uw beweerde nonkel zelf, die u kent als de oud-generaal "P.B.", hebt u niet gesproken (NPO p.17).

- Het is niet geloofwaardig, indien K.K.B.P. werkelijk de broer is van uw moeder, dat u zo weinig informatie heeft over hem of over uw andere familieleden B.. Nochtans hebt u tot op heden geregeld contact met uw

moeder en woonde u in het verleden bepaalde periodes met haar samen. U beweerde bovendien dat er verschillende van haar familieleden asiel kregen in België, doch ook hier kan u geen enkele naam noemen (NPO p. 15).

2. Gezien u uw verwantschap met de oud-generaal K.K.B. onvoldoende aantoont, blijft enkel over dat u toevallig dezelfde familienaam "B." deelt. **In zoverre u bij terugkeer naar DR Congo een vrees aanhaalt omwille van de politieke connotaties van de familienaam B., toont u ook dit niet in concreto aan. Evenmin beschikt het CGVS over informatie dat dit het geval zou zijn. U verwijst slechts naar de algemene situatie. Bovendien is de situatie voor de oud-generaal B. en zijn familie danig gewijzigd.**

- U verklaart louter dat de naam "B." in Congo zeer gekend is. De naam zou geassocieerd worden met geld en de familienaam B. is er niet geliefd (NPO p. 16). Hierdoor vreest u een verhoogd risico te lopen om slachtoffer te worden van ontvoering voor losgeld door criminele bendes of milities, zoals dit ook gebeurt met toeristen (NPO p. 16).

- K.K.B. was een oud-generaal onder voormalig Congolees president Mobutu Sese Seko. Hij was het hoofd van de Civile Garde, dat verantwoordelijk was voor vele mensenrechtenschendingen tijdens het regime van Mobutu. Oud-generaal B. ontvluchtte Congo in 1997, net voordat de troepen van de l'Alliance des Forces Démocratiques pour la Libération du Congo (AFDL) van Laurent-Désiré Kabila Kinshasa binnenvielen. Hij verbleef sindsdien lange tijd in ballingschap, onder meer in België.

- **Uit informatie ter beschikking tot het CGVS, kan niet blijken dat de familie B. of personen met deze familienaam in Congo actueel actief vervolgd of geïdendeerd worden.** In tegendeel, uit informatie blijkt dat de oud-generaal B. in 2012 zelf definitief is teruggekeerd naar Congo ter gelegenheid van de begrafenis van zijn moeder. Uit verschillende nieuwsberichten blijkt dat B. en zijn familie bij hun terugkeer hoffelijk en vriendelijk werden ontvangen door de Congolese staat en immigratiediensten. Op heden zetelt de oud-generaal bovendien in de Senaat, waar hij voorzitter is van de defensie commissie. **De situatie voor de familie B. is dus danig gewijzigd en ook het regime is veranderd.** Sinds 2019 nam Félix Tshisekedi de macht over van Joseph Kabila. Uit niets blijkt dat de familie B. in Congo actueel persoonlijke vervolging hoeft te vrezen. Ook zelf gaf u aan dat de problemen waardoor de oud-generaal in ballingschap moest gaan zeker 20 jaar geleden zijn (NPO p.19).

- U concreet gevraagd of u zelf informatie heeft over personen met de familienaam B. die problemen hebben gekend in Congo, verklaarde u "nee, want ze zijn super beschermd, en die bescherming heb ik niet" (NPO p.19). U verwijst hier echter naar de rechtstreekse familieleden van de oud-generaal die volgens u extra bescherming genieten, maar toont hiermee niet in concreto aan dat eender welke persoon met de familienaam B. persoonlijk geïdendeerd wordt in Congo.

- U verwijst telkens opnieuw slechts naar de algemene situatie in Kinshasa en verklaart dat er kidnappings en ontvoeringen gebeuren in Congo van bekende mensen of toeristen door criminele groeperingen of milities voor losgeld, maar slaagt er niet in één concreet voorbeeld te geven van personen met de naam B. die persoonlijk geïdendeerd worden (NPO p.19).

- U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u trachtte enkele video's over te maken in verband met ontvoeringen en kidnappings in Congo, maar deze werden niet ontvangen door het CGVS. Uit uw beschrijving van de video's tijdens het persoonlijke onderhoud met het CGVS, kan worden opgemaakt dat deze video's louter de algemene situatie betreffen, maar dat zij geen persoonlijke problemen aantonen in uw hoofde (NPO p. 18). U gevraagd naar concrete informatie over eventuele problemen die personen met de naam B. in Congo zou gekend hebben, kon u hier geen concrete informatie over verschaffen (NPO p.19). Evenmin kon het CGVS hier informatie over terugvinden.

- Wat betreft het risico in het licht van de algemene situatie wordt dit door het CGVS meegenomen in de beoordeling.

3. **Wat de veiligheidssituatie in Kinshasa betreft, blijkt uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt** https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_rdc_situation_securitaire_20250225_0.pdf dat, afgezien van enkele sporadische incidenten (met name de aanval op westerse ambassades in januari en een tiental gewelddadige incidenten waarbij leden van de veiligheidstroepen in de hoofdstad betrokken waren), de situatie in de Congolese hoofdstad momenteel over het algemeen stabiel blijft. Ze kan dan ook geen situatie van willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict worden genoemd. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 niet van toepassing is op de stad Kinshasa.

4. **Wat betreft uw verklaring dat u niet naar Congo kan terugkeren omdat u er nooit heeft gewoond en geen vangnet heeft** (NPO p.16), is dit geen basis voor internationale bescherming. Dit betreft namelijk geen criterium zoals voorzien in de Conventie van Genève, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het opbouwen van een leven in Congo zal ongetwijfeld aanpassingen van u vergen, er liggen daarbij echter geen elementen voor waaruit blijkt dat hier in uw hoofde onoverkomelijke of bijzondere obstakels toe zouden bestaan die kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie. Het CGVS wijst er in deze op dat hoewel u nog nooit in Congo bent geweest, u nog steeds contact heeft met uw Congolese moeder in België die in Kinshasa is geboren (NPO p.7,15) en dat zij nog familie heeft in Congo – aldus uw verklaringen (NPO p. 10). U bent bovendien een volwassen, gezonde en zelfredzame jonge man. U spreekt meerdere talen, waaronder het Frans, één van de

officiële talen in Congo. U ging naar school tot en met het 5e middelbaar en genoot een opleiding als stukadoor. De contacten via uw Congoese moeder, uw scholingsgraad, praktische vakkennis en talenkennis moeten u in staat stellen om in Congo op eigen benen te staan. U verklaarde bovendien zelf dat u er eerst niet mee inzate om naar Congo terug te keren, maar dat u na enig opzoekwerk plots een vrees kreeg om terug te keren omwille van de politieke connotatie van uw familienaam (NPO p. 19,21). Zoals hierboven reeds uiteengezet is deze vrees echter ongegrond, waardoor het CGVS enkel kan vaststellen dat niets u belet om naar Congo te reizen en er een leven op te bouwen.

Gelet op wat voorafgaat hebt u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk gemaakt bij terugkeer naar de Democratische Republiek Congo.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU

en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart ingeval van terugkeer naar Congo te zullen worden gevisieerd omwille van zijn familienaam, die hem linkt aan een oud-generaal onder het regime van Mobutu. Tevens wijst hij erop dat hij niemand heeft in Congo aangezien hij er nog nooit is geweest. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Het CGVS wijst ten eerste op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, zoals hierboven uiteengezet. Van een persoon die werkelijk vervolging vreest in zijn land van herkomst en daarvoor internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties. De vaststelling dat u jarenlang in onwetendheid verbleef over uw verblijfsrecht –en documenten in België en pas een eerste keer asiel aanvraag twee dagen voor een op hande zijnde repatriëring, relativeert danig uw vrees voor vervolging. Uit uw handelswijze blijkt geen dwingende nood aan bescherming.

Wat betreft de door u geuite politieke vrees bij terugkeer omwille van uw familienaam B., merkt het CGVS op dat u er niet in geslaagd bent deze vrees in concreto aan te tonen:

1. Ten eerste toont u niet aan dat u werkelijk verwant bent aan de oud-generaal K.K.B.. U beweert dat de oud-generaal K.K.B. uw oom is, de broer van uw moeder (NPO p.17). U legt hier geen enkel bewijs van neer en toont ook in uw verklaringen onvoldoende aan dat u werkelijk familie bent van deze persoon.

- U gevraagd naar de familieleden van uw moeder, het aantal broers en zussen, verklaart u in eerste instantie dat u het niet weet. U gevraagd naar welke familieleden u kent of welke familieleden u weet dat er zijn, zegt u enkel iets over “de familie Kl.”, die halfbroers zouden zijn en de naam van hun vader dragen en een nicht van uw moeder en enkele achterneven. U vermeldt de oud-generaal – over wie u beweert dat het de broer is van uw moeder – hier op geen enkel moment (NPO p. 10).

- U gevraagd naar familieleden in Congo, verklaart u dat er daar wel een paar familieleden zijn, maar dat ze niet echt bij u horen omdat ze u niet erkennen als iemand van hun familie. U concreet gevraagd welke familie u nog heeft, antwoordt u louter “B.”. U meer uitleg gevraagd en gevraagd om specifiek te zijn over nonkels en tantes, vermeldt u nog steeds niet dat de oud-generaal K.K.B. uw nonkel is (NPO p.10). U verklaart slechts dat u contact hebt gehad met familie in Congo, waarmee u bedoelt dat u iedereen die u terugvond online met uw familienaam hebt toegevoegd [op facebook] om contact op te nemen. U gevraagd met wie u contact hebt gehad, verklaarde u vaagweg “met familie”. U gevraagd naar concrete familieleden, weet u het echter niet precies (NPO p. 10).

- U beweert dat u contact hebt gehad met de kinderen van oud-generaal B. en met mensen met dezelfde familienaam in Congo (NPO p. 16) . Uw beweerde verwanten B. zouden u echter verstoten, omdat u in het buitenland bent opgegroeid in pleeggezinnen, Vlaming bent, de taal niet spreekt, ze zeggen u niet te kennen en dat u op hen niet moet rekenen (NPO p. 16). U echter gevraagd met welke van zijn kinderen u hebt gesproken, kan u geen namen noemen, noch kan u zeggen hoeveel kinderen de oud-generaal B. heeft. Met uw beweerde nonkel zelf, die u kent als de oud-generaal “P.B.”, hebt u niet gesproken (NPO p.17).

- Het is niet geloofwaardig, indien K.K.B.P. werkelijk de broer is van uw moeder, dat u zo weinig informatie heeft over hem of over uw andere familieleden B.. Nochtans hebt u tot op heden geregeld contact met uw moeder en woonde u in het verleden bepaalde periodes met haar samen. U beweerde bovendien dat er verschillende van haar familieleden asiel kregen in België, doch ook hier kan u geen enkele naam noemen (NPO p. 15).

2. Gezien u uw verwantschap met de oud-generaal K.K.B. onvoldoende aantoont, blijft enkel over dat u toevallig dezelfde familienaam “B.” deelt. In zoverre u bij terugkeer naar DR Congo een vrees aanhaalt omwille van de politieke connotaties van de familienaam B., toont u ook dit niet in concreto aan. Evenmin beschikt het CGVS over informatie dat dit het geval zou zijn. U verwijst slechts naar de algemene situatie. Bovendien is de situatie voor de oud-generaal B. en zijn familie danig gewijzigd.

- U verklaart louter dat de naam “B.” in Congo zeer gekend is. De naam zou geassocieerd worden met geld en de familienaam B. is er niet geliefd (NPO p. 16). Hierdoor vreest u een verhoogd risico te lopen om slachtoffer te worden van ontvoering voor losgeld door criminele bendes of milities, zoals dit ook gebeurt met toeristen (NPO p. 16).

- K.K.B. was een oud-generaal onder voormalig Congolees president Mobutu Sese Seko. Hij was het hoofd van de Civile Garde, dat verantwoordelijk was voor vele mensenrechtenschendingen tijdens het regime van Mobutu. Oud-generaal B. ontvluchtte Congo in 1997, net voordat de troepen van de l’Alliance des Forces Démocratiques pour la Libération du Congo (AFDL) van Laurent-Désiré Kabila Kinshasa binnenvielen. Hij verbleef sindsdien lange tijd in ballingschap, onder meer in België.

- Uit informatie ter beschikking tot het CGVS, kan niet blijken dat de familie B. of personen met deze familienaam in Congo actueel actief vervolgd of gevisieerd worden. In tegendeel, uit informatie blijkt dat de oud-generaal B. in 2012 zelf definitief is teruggekeerd naar Congo ter gelegenheid van de begrafenis van zijn moeder. Uit verschillende nieuwsberichten blijkt dat B. en zijn familie bij hun terugkeer hoffelijk en vriendelijk werden ontvangen door de Congolese staat en immigratiediensten. Op heden zetelt de oud-generaal bovendien in de Senaat, waar hij voorzitter is van de defensie commissie. De situatie voor de familie B. is dus danig gewijzigd en ook het regime is veranderd. Sinds 2019 nam Félix Tshisekedi de macht over van Joseph Kabila. Uit niets blijkt dat de familie B. in Congo actueel persoonlijke vervolging hoeft te vrezen. Ook zelf gaf

u aan dat de problemen waardoor de oud-generaal in ballingschap moest gaan zeker 20 jaar geleden zijn (NPO p.19).

- U concreet gevraagd of u zelf informatie heeft over personen met de familienaam B. die problemen hebben gekend in Congo, verklaarde u "nee, want ze zijn super beschermd, en die bescherming heb ik niet" (NPO p.19). U verwijst hier echter naar de rechtstreekse familieleden van de oud-generaal die volgens u extra bescherming genieten, maar toont hiermee niet in concreto aan dat eender welke persoon met de familienaam B. persoonlijk gevisieerd wordt in Congo.

- U verwijst telkens opnieuw slechts naar de algemene situatie in Kinshasa en verklaart dat er kidnappings en ontvoeringen gebeuren in Congo van bekende mensen of toeristen door criminele groeperingen of militias voor losgeld, maar slaagt er niet in één concreet voorbeeld te geven van personen met de naam B. die persoonlijk gevisieerd worden (NPO p.19).

- U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u trachtte enkele video's over te maken in verband met ontvoeringen en kidnappings in Congo, maar deze werden niet ontvangen door het CGVS. Uit uw beschrijving van de video's tijdens het persoonlijke onderhoud met het CGVS, kan worden opgemaakt dat deze video's louter de algemene situatie betreffen, maar dat zij geen persoonlijke problemen aantonen in uw hoofde (NPO p. 18). U gevraagd naar concrete informatie over eventuele problemen die personen met de naam B. in Congo zou gekend hebben, kon u hier geen concrete informatie over verschaffen (NPO p.19). Evenmin kon het CGVS hier informatie over terugvinden.

- Wat betreft het risico in het licht van de algemene situatie wordt dit door het CGVS meegenomen in de beoordeling.

[...]

4. Wat betreft uw verklaring dat u niet naar Congo kan terugkeren omdat u er nooit heeft gewoond en geen vangnet heeft (NPO p.16), is dit geen basis voor internationale bescherming. Dit betreft namelijk geen criterium zoals voorzien in de Conventie van Genève, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het opbouwen van een leven in Congo zal ongetwijfeld aanpassingen van u vergen, er liggen daarbij echter geen elementen voor waaruit blijkt dat hier in uw hoofde onoverkomelijke of bijzondere obstakels toe zouden bestaan die kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie. Het CGVS wijst er in deze op dat hoewel u nog nooit in Congo bent geweest, u nog steeds contact heeft met uw Congolese moeder in België die in Kinshasa is geboren (NPO p.7,15) en dat zij nog familie heeft in Congo – aldus uw verklaringen (NPO p. 10). U bent bovendien een volwassen, gezonde en zelfredzame jonge man. U spreekt meerdere talen, waaronder het Frans, één van de officiële talen in Congo. U ging naar school tot en met het 5e middelbaar en genoot een opleiding als stukadoor. De contacten via uw Congolese moeder, uw scholingsgraad, praktische vakkennis en talenkennis moeten u in staat stellen om in Congo op eigen benen te staan. U verklaarde bovendien zelf dat u er eerst niet mee inzatt om naar Congo terug te keren, maar dat u na enig onderzoek plots een vrees kreeg om terug te keren omwille van de politieke connotatie van uw familienaam (NPO p. 19,21). Zoals hierboven reeds uiteengezet is deze vrees echter ongegrond, waardoor het CGVS enkel kan vaststellen dat niets u belet om naar Congo te reizen en er een leven op te bouwen."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar in het verzoekschrift wordt verwezen naar rapporten van het Comité voor Economische, Sociale en Culturele Rechten van de Verenigde Naties, alsook op de algemene veiligheidssituatie in Oost-Congo, dient erop gewezen dat hieruit niet kan blijken dat er in de hoofdstad Kinshasa actueel sprake is van een veralgemeende vorm van vervolging ten aanzien van personen die uit West-Europa terugkeren. Verzoeker maakt geenszins concreet aannemelijk dat zijn verblijf in België en het gegeven dat hij nooit eerder in Congo is geweest in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming zouden doen ontstaan. Er wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij nog familieleden in Congo heeft, waarmee hij online contact trachtte te zoeken. Zijn uiteenzetting dat deze familieleden hem niet zouden willen opnemen omwille van zijn verblijf in België, is slechts een blote bewering, temeer daar geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn familienaam, waaromtrent in de bestreden beslissing eveneens op goede gronden wordt gemotiveerd. Verzoeker voert aangaande deze laatste motieven evenwel geen enkel concreet verweer in zijn verzoekschrift, waar hij

immers niet verder komt dan het herhalen van en volharden in deze voorgehouden nood aan internationale bescherming. Gezien het geheel van deze vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij, omwille van zijn verblijf in België en/of zijn familienaam, ingeval van terugkeer naar Congo 'volkomen geïsoleerd' zou staan, zoals hij in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt verder de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Congo overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van de objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door verzoeker, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Congo overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Congo op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Congo zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Congo zou hebben gekend.

6.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en

- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Gelet op deze alomvattende benadering, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“3. Wat de veiligheidssituatie in Kinshasa betreft, blijkt uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coj_focus_rdc_situation_securitaire_20250225_0.pdf dat, afgezien van enkele sporadische incidenten (met name de aanval op westerse ambassades in januari en een tiental gewelddadige incidenten waarbij leden van de veiligheidstroepen in de hoofdstad betrokken waren), de situatie in de Congolese hoofdstad momenteel over het algemeen stabiel blijft. Ze kan dan ook geen situatie van willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict worden genoemd. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 niet van toepassing is op de stad Kinshasa.”

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op de veiligheidssituatie in Oost-Congo, doch dit heeft geen betrekking op de situatie in de hoofdstad Kinshasa. Aldus brengt hij geen elementen aan die op de voormelde beoordeling uit de bestreden beslissing een ander licht zouden kunnen werpen. Deze beoordeling wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Congo een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. DECUYPER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DECUYPER

S. HUENGES WAJER